

lille Piges Bekymringer, den Interesse hvormed hun følger hver huslig Begivenhed, en Revolution i Kjøkkenet, en Kjærligheds-historie blandt Pigerne, hendes Længsel efter sin Søsters Fortrolighed, hendes Sorg og Forundring, da Faderen, der til daglig ganske overlader Pigebørnenes Opdragelse til Fruentimmerne, og kun naar der er Sygdom eller andet ondt paa Færde viser dem den ømmeste Kjærlighed, da han paa Opfordring af Guvernanten strammer sig op til at tildele hende en Revselse, som hendes Forstand sigcr hende er uforholdsmæssig — alle disse og en Mængde andre Smaatræk giver et levende Billede af Familielivet hos fortræffelige Folk fra en Tid, da der ikke stilledes saa store Fordringer til Forældrenes psykologiske Blik som nu, men da der derfor ikke var mindre varm Familiekjærlighed paa Bunden.

Og skjønt Tanja som mange begavede Børn, der ikke bliver forstaaede, føler en vis Bitterhed mod Forældre og Søskende, nyder hun dog den Lykke, som det rolige Landliv, fuldt af sunde Indtryk, byder et Barn; og dette danner en gavnlig Modvægt mod hendes medfødte stærke Nervøsitet. Til daglig holdes hendes sprudlende Livslyst nede af den engelske Guvernantes stramme Disciplin; men ved de aarlig tilbagevendende Festligheder, da Børn og Tjenestefolk drager ud at plukke Nødder, samle Bær eller Svampe, da slaar hun sig løs. Og hvor smukt forstaar ikke den lærde Dame at gjengive disse Barndomserindringer. Her en lille Stump af en saadan Skildring: „Da Tanja var kommet hjem og i Seng, kunde hun trods sin Træthed længe ikke falde i Søvn. I en Slags feberagtig Sindstilstand, halvt sovende, halvt vaagen, ser hun stadig Skoven for sig. Hun ser den endog tydeligere end om Dagen, i Virkeligheden, opfatter bedre og klarere, baade Skoven i sin Helhed og hver enkelt lille Del af den. Mere end ét Øjebliksbillede, som kun var fareet forbi hende uden at hun ret var bleven sig det bevidst, kommer nu igjen og trænger sig ind paa hende. Dér træder pludselig en vældig Myretue frem af Mørket. Hver lille Grannaal, hvert Straa, aftegner sig saa tydeligt, at Tanja synes, hun maatte kuune gribe fat i dem. Travle Myrer med hvide Æg efter sig kiler uafbrudt frem og tilbage, da alt paa en Gang forsvinder, og der i Stedet viser sig en blød, hvid Khump ligesom en stor Snebold. Tanja opdager nu, at den helt og holdent bestaar af